

முதன்மைகளையும் பிரச்சனைகளையும் சரியாய்க் குறிப்பிடுதல் [1 தீமோத்தேயு 6:3-21]

“போதுமென்கிற மனதுடனே கூடிய தேவபக்தியே மிகுந்த ஆதாயம்” (1 தீமோ. 6:6).

பவுல் தீமோத்தேயுவுக்கு எழுதிய முதல் நிருபத்தை முடிக்கையில், அவர் கலப்படமான உபதேசங்கள், பொருளாதாய உடமைகள் மற்றும் முன்னுரிமைகள் ஆகியவற்றுடன் மக்களின் செயல்பாடு குறித்து கவலை உடைய வராய் இருந்தார். அவர் தீமோத்தேயுவுக்குக் கள்ள போதகர்கள் பற்றி எச்சரிக்கை செய்ததுடன் (6:3-5) தேவபக்தியானது ஐசுவரியத்தைக் காட்டிலும் அதிகம் மதிப்புள்ளதாக இருக்கிறது என்பதை நினைவு படுத்தினார் (6:6-11அ). அவர் தீமோத்தேயுவுக்கும் (6:11ஆ-16) மற்றும் செல்வந்தர்களுக்கும் (6:17-19) அறிவுரை அளித்தார், மற்றும் விசுவாசத்தில் தமது அன்பார்ந்த மகனுக்கு வேண்டுகோள் விடுக்கும் முடிவுரையுடன் தம் நிருபத்தை முடித்தார் (6:20, 21).

பாடம் 18: கள்ள போதகர் சித்தரிக்கப்படுதல் (6:3-5)

பவுல் தீமோத்தேயுவுக்கு கள்ள போதகரைப் பற்றி 6:3-5ல் விவரித்தார். அவர் (கள்ள போதகர்) “வேற்றுமையான உபதேசங்களைப் போதிக்கிற வராகவும், கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் ஆரோக்கியமான¹ வசனங்களையும் தேவபக்திக்கேற்ற² உபதேசங்களையும் ஏற்றுக்கொள்ளாத வராகவும்” இருக்கின்றார் (6:3).

அவரது பண்பியல்புகள் (வ. 4அ)

வலிவார்ந்த முறையில் கலகம் விளைவிப்பவர் மூன்று பண்பியல்புகளைக் கொண்டவராயிருக்கின்றார்:

“அவர் இறுமாப்புள்ளவராய்³ இருக்கின்றார்.” இவரது செயல்பாடுகள் கர்வம் நிறைந்ததாக, மதியீனமானவைகளாக மற்றும் அறிவற்றவைகளாக இருந்தால் நாம் வியப்படையக் கூடாது. அவர் தாம் இறுமாப்புள்ளவர் என்ற உண்மைக்குப் பார்வையற்றவராய் இருக்கின்றார்! இதற்கான நல்ல உதாரணம் ஒன்று அப். 12:21-23ல் காணப்படுகிறது:

குறித்த நாளிலே ஏரோது ராஜவஸ்திரம் தரித்துக் கொண்டு, சிங்காசனத்தின்மேல் உட்கார்ந்து, அவர்களுக்குப் பிரசங்கம் பண்ணினான். அப்பொழுது ஜனங்கள் இது மனுஷ சத்தமல்ல, இது தேவசத்தம் என்று ஆர்ப்பரித்தார்கள். அவன் தேவனுக்கு மகிமையைச் செலுத்தாதபடியினால் உடனே கர்த்தருடைய தூதன் அவனை அடித்தான்; அவன் புழுப்புழுத்து இறந்தான்.

அவர் “ஒன்றும் அறியாதவராய் இருக்கின்றார்.” பவுல், “புரிந்து கொள்ளுதல்” அல்லது “அறிதல்” என்பதற்கான வார்த்தையை “ஒன்றும்” என்ற வார்த்தையுடன் இணைத்தார். சத்தியத்திற்குத் தன்னை அர்ப்பணிக்காத தவறான வழியில் செல்லும் ஆத்துமாவைப் பற்றி இது அளிக்கின்ற அளவீட்டு முறையிலான விவரித்தல்தான் என்னவாக உள்ளது! இந்த நபர் கரத்தில் உள்ள விஷயங்கள்மீது தனது சிந்தனையைப் பதிப்பதில்லை அல்லது புரிந்துகொள்ளுதலில் வளருவதற்குத் தனக்கு உதவக் கூடிய ஆரோக்கியமான காரணத்தின்மீது கவனம் செலுத்துவதில்லை. அவருடைய கோணலான சிந்தனையுடன் கூடுதலாக, அவர் அடிக்கடி - தாம் ஏதோ சத்தியம் மற்றும் அறிவின் மூல ஆதாரமாய் இருப்பது போல - வைராக்கியமும், கூர்மற தன்மையும், அழுத்தமும் உடையவராய் இருக்கின்றார். இப்படிப்பட்ட மக்கள் 1 தீமோத்தேயு 1:7ல், “தாங்கள் சொல்லுகிறது இன்னதென்றும், தாங்கள் சாதிக்கிறது இன்னதென்றும் அறியாதிருந்தும், நியாயப்பிரமாண போதகராயிருக்க விரும்புகிறார்கள்” என்று விவரிக்கப்படுகின்றனர். இப்படிப்பட்ட தனிநபர்களைப் பற்றிப் பவுல், “சகோதரரே, இஸ்ரவேலர் இரட்சிக்கப்பட வேண்டும் என்பதே என் இருதயத்தின் விருப்பமும் நான் தேவனை நோக்கிச் செய்யும் விண்ணப்பமுமாயிருக்கிறது. தேவனைப் பற்றி அவர்களுக்கு வைராக்கியமுண்டென்று அவர்களைக் குறித்துச் சாட்சி சொல்லுகிறேன்; ஆகிலும் அது அறிவுக்கேற்ற வைராக்கியமல்ல” (ரோமர் 10:1, 2) என்று கூறினார்.

அவர் (கள்ள போதகர்) “தர்க்கங்களையும் வாக்குவாதங்களையும் பற்றி நோய் கொண்டவராய் இருக்கின்றார்.” ஒருவர் “நோய் கொண்டவராய்”⁴ இருப்பதால் அவர் வாக்குவாதங்களை வளர்த்துக் கொண்டிருக்கலாம். அவரது நோயுற்ற மனமானது “கேள்விகள் மற்றும் விரோதங்கள்” மீது ஏக்கம் கொண்டுள்ளது. அவரது முயற்சியானது “வார்த்தைகள் பற்றிய வாக்குவாதங்கள்”⁵ மீது கவலைக்குறிய வகையில் வீணாக்கப்படுகின்றது. இப்படிப்பட்ட விவாதமானது சத்தியத்தை நாடுகின்றவர் பின்பற்றத் தேவையான இடத்திற்கு அவரை இட்டுச் செல்வதில்லை. கள்ள போதகர் எந்த ஒரு வகுப்பிலும் அல்லது உரையாடலிலும் தனது இருப்பு உணரப்

படுவதை ஏறக்குறைய வலியுறுத்தும் வகையில் ஒரு விஷயத்தைக் கட்டாயப் படுத்துவார் அல்லது ஒரு படிப்பைத் தூண்டி விடுவார்.

கிறிஸ்தவர்கள் இப்படிப்பட்ட வாக்குவாதத்தில் பங்கேற்பதற்கு எதிராக எச்சரிக்கும்படி தீமோத்தேயுவுக்குப் பவுல் கட்டளையிட்டார்: “இவைகளை அவர்களுக்கு நினைப்பூட்டி, ஒன்றுக்கும் பிரயோஜனமில்லாமல், கேட்கிறவர்களைக் கவிழ்த்துப் போடுகிறதற்கேதுவான வாக்குவாதம் செய்யாதபடிக்கு, கர்த்தருக்கு முன்பாக அவர்களுக்கு எச்சரித்துப் புத்தி சொல்லு (2 தீமோ. 2:14).” இப்படிப்பட்ட நடக்கையில் தொடர்ந்து நிலைநிற்பவர்களை எவ்வாறு கையாளுவதென்று தீத்துவுக்குப் பவுல் அறிவுரை கூறினார்: “புத்தியினமான தர்க்கங்களையும், வம்ச வரலாறுகளையும், சண்டைகளையும், நியாயப்பிரமாணத்தைக் குறித்து உண்டாகிற வாக்குவாதங்களையும் விட்டு விலகு; அவைகள் அப்பிரயோஜனமும் வீணுமாயிருக்கும். வேதப் புரட்டனாயிருக்கிற ஒருவனுக்கு நீ இரண்டொரு தரம் புத்தி சொன்னபின்பு அவனைவிட்டு விலகு” (தீத்து 3:9, 10).

அவருடைய கனி (வ. 4ஆ, 5)

கள்ள போதகரின் வாழ்வு நடையிலிருந்து வருகிற கனியானது முற்றிலும் மோசமானதாக உள்ளது!

1. கள்ள போதகர் “பொறாமையினால்” அவதிப்படுகின்றார். அவர், “பிறரின் மேன்மை அல்லது வெற்றியைக் கண்ணுறுவதில் அதிருப்தியை”⁶ அனுபவிக்கின்றார். கலகம் விளைவிப்பவர், 1 கொரிந்தியர் 12:26ல் “ஒரு அவயம் மகிமைப்பட்டால் எல்லா அவயவங்களும் கூடச் சந்தோஷப்படும்” என்று கூறப்பட்டுள்ள பவுலின் கொள்கையைக் கடைப்பிடிப்பதில்லை.

2. அவர் “விரோதத்தை”⁷ தூண்டுகின்றார். ஒரு கள்ள போதகரைச் சுற்றிலும் பதட்டமான சூழ்நிலை ஒன்றை மற்றவர்கள் எதிர்பார்க்க முடியும், மற்றும் அவர் இஷ்டப்படி எல்லாம் நடக்கவில்லையென்றால் கலவரமானது இன்னும் அதிகமாவதற்கு வாய்ப்புள்ளது.

3. அவர் “தூஷண மொழியை”⁸ பெருக்குகின்றார். அவர் பிறரைப் பற்றித் தீமையாகப் பேசலாம் அல்லது கிறிஸ்தவரல்லாதவர்கள் தேவனுக்கோ அல்லது சபைக்கோ விரோதமாய்ப் பேசக் காரணமாகலாம்.

பவுலின் அட்டவணையில் உள்ள கட்டமைப்புப் பணியைக் கவனியுங்கள். முதலாவது, ஒரு நபர் பிறருடைய வெற்றி கண்டு பொறாமைப் படுகின்றார். அது விரோதம் அல்லது வாய் வாக்குவாதத்திற்கு வழிநடத்துகின்றது. விரோதமானது வாக்குவாதம் என்ற அளவில் இருந்து, பிறரின் பண்பைக் குறித்துப் புறங்கூறுதல் (அல்லது தூஷணமான மொழியை உபயோகித்தல்) என்ற அளவுக்கு உயருகின்றது. அது, கள்ள போதகர் பொல்லாத கற்பனைகளைக் கொண்டிருக்க வழிநடத்தும் (பொல்லாத சம்சயங்கள் - பவுலின் அடுத்த தலைப்பு). அவர் கலகம் விளைவிக்கும் ஒவ்வொரு கணமும் அதிகம் எதிர்மறையான மறுசெயல்களைப் உண்டாக்குகின்றது!

4. அவர் “பொல்லாத சம்சயங்கள்”⁹ அளவின் அடைகின்றார். இந்த

மனிதர் பொல்லாத கற்பனையொன்றைக் கொண்டுள்ளார். அலெக்ஸாண்டர் போப் கூறியபடி, “காமாலைக்கண்ணுக்கு கண்டதெல்லாம் மஞ்சளாக உள்ளது.” ஹென்ரிக்ஸென் அவர்கள், “பொறாமை கொண்ட தனிநபரின் மனமானது நம்பிக்கையின்மை மற்றும் அடையாளம் தேடுதல் ஆகியவற்றினால் வேட்டையாடப்படுகிறது. அவர், எதிராளியின் ஒவ்வொரு செயலையும் சந்தேகிக்கத் தொடங்குகின்றார், ... அவர் தாம் எதிராளி என்று கருதும் நபரின் ஒவ்வொரு அசைவுக்கும் பின்னால் ‘மறைவான காரணம் ஒன்று’ இருப்பதாகக் கற்பனை செய்து கொள்கின்றார்,”¹⁰ என்று கூறினார்.

5. நிறைவில் அவர் “நிலையான பிணக்கில்” ஈடுபடுகின்றார். கலகம் விளைவிப்பவர் எரிச்சல் முற்றிய நிலையில் இருக்கின்றார். இப்படிப்பட்ட ஒரு மனிதரைக் குறித்து ஹென்ரிக்ஸென் அவர்கள் பின்வருமாறு விவரித்தார்:

அவர் பழி தீர்க்கும் வகையில் எரிச்சலுடன், தீர்மானமான கலகத்துடன், “இரத்தத்தின்” மேல் தாகத்துடன் இருக்கின்றார். இரு மனிதர்கள் “ஒருவர் ஒருவரைத் தவறான வழியில் உரசிக் கொள்ளுகின்றனர்” (மூலத்தின் வேர்க் கருத்தைக் கவனிக்கவும்). அவர்களின் “மத ரீதியான” கலந்துரையாடலானது வசைமாரி என்ற சொற்றொடரின் சாதகமற்ற கருத்தில், அடிக்கடி அதன் (வசை மாரியின்) இயல்பைக் கொண்டுள்ளது ... இப்படிப்பட்ட விவாதங்கள் யாவும் நிந்தையான பழிகளும், கொட்டுகின்ற அவமானங்களும் மற்றும் சூடான கடுஞ் சொற்கள் நிறைந்தவைகளாக உள்ளன அல்லது மறைவாகச் சிறிது சிறிதாய் உட்புகுவதாக, வன்மம் நிறைந்த கடுஞ் சொற்கள் கொண்டதாக மற்றும் இலேசாக மறைக்கப்பட்ட இகழ்ச்சியைக் கொண்டவைகளாய் உள்ளன.¹¹

(இந்த ஐந்தாவது படிநிலையானது, நோயுற்ற இந்த ஆத்துமா தாம் விதைத்ததை அறுக்கத் தொடங்குகையில் தேவனுடைய பழி வாங்குதலைப் பிரதிபலிக்கலாம் (கலா. 6:7, 8; ரோமர் 12:17-19ஐக் காணவும்). இப்பொழுது நிலையான கலகத்தில்/நெருக்கத்தில் ஈடுபட்டுள்ள இந்த நபர் தாம் விரும்புவதைக் காட்டிலும் தேவன் அதிகமாகக் கொடுக்குமளவுக்கு முரண்பாட்டின்மீது அளவுகடந்த விருப்பம் கொண்டவராய் இருக்கின்றார்!

இந்த நபர் சிந்தையில் “சீர் கெட்டவராய்”¹² ஆகி விடுகின்றார் என்பது பல காரணங்களினால் கவலைக்குரியதாக உள்ளது. இந்த செல்வாக்குகள் யாவையும் தேவனுடைய ஆரோக்கியமான, நலமான வசனத்திற்கு நேர் எதிரானவைகளாக இருக்கின்றன (மத். 4:4; 23:1-3, 15; 24:24-26).

இந்த மக்கள் உண்மையில் “சத்தியத்தை இழந்து போனவர்களாய்”¹³ இருக்கின்றனர். வின்சென்ட் அவர்கள், 1 தீமோத்தேயு 1:19 மற்றும் தீத்து 1:14 ஆகியவை சத்தியத்தை மக்கள் தங்களை விட்டு விலக்கி வைக்கும் நிகழ்ச்சிகளைச் சித்தரிக்கையில், “இங்கு அது (சத்தியம்) அவர்களிடமிருந்து எடுக்கப்பட்டுப் போவதாகப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்தப்பட்டுள்ளது”¹⁴ என்று

கவனித்துள்ளார். எரேமியா 7:28, “... சத்தியம் அழிந்து, அது அவர்கள் வாயிலிருந்து அற்றுப் போனது ...” என்று கூறுகிறது.

கள்ள போதகர்கள், நித்திய ஜீவனுக்கான வசனங்கள் தங்களிடமிருந்து எடுத்துப் போடப்படும் அளவுக்குக்கூட (சிந்தையில்) கலப்படம் கொண்டவர்கள் ஆகின்றனர் (2 தெச. 2:10-12), அவர்கள் “தேவபக்தியை ஆதாயத் தொழில்” என்று நினைத்து சகோதரர்கள் மத்தியில் மோசமான வற்றைச் செய்வதில் மும்முரமாய் உள்ளனர். அது அவர்களின் தவறை இரு மடங்கு அபாயத்திற்குள்ளாக்கி, அவர்களின் சொந்த ஆத்துமாக்களையும் மற்றும் அவர்களால் செல்வாக்குச் செலுத்தப்பட்ட சகோதரர்களின் ஆத்துமாக்களையும் அபாயத்திற்குள்ளாக்குகின்றன!

இந்த மக்கள் தேவபக்தியை ஆதாயத் தொழிலாகக் கண்ணோக்குவதும் மற்றும் அவர்களின் அணுகுமுறையின் மூலமாக அவர்கள் முழுமையான இழப்பை அனுபவித்தலும் எவ்வளவு கவலைக்குரியதாக உள்ளது! (மத். 26:24; யோவா. 12:6 ஆகியவற்றைக் காணவும்).¹⁵

பாடம் 19: தேவ பக்தி மற்றும் செல்வங்களின் உறவுமுறை (6:6-11)

பயனளிக்கின்ற முதன்மை (வ. 6-8)

கலகம் விளைவிப்பவர் என்ற கருத்திலிருந்து ஊதியம் அளிக்கின்ற நேர்மறையான முன்னுரிமைகள் என்ற கருத்துக்குப் பவுல் மாறினார். அவரது அறிவுரையானது விசேஷமாய் நமது நாட்களில் நடைமுறைக்கு உகந்ததாக உள்ளது. நமது தலைமுறையைக் காட்டிலும் வேறு எந்தத் தலைமுறையும் பொருளாதாயக் கருத்துக்களைப் பற்றி அதிகமாகக் கையாள வேண்டிய அவசியம் ஒருக்காலும் இருந்ததில்லை. ஒவ்வொரு தலைமுறையிலும் உள்ள கிறிஸ்தவர்கள், பவுல் இவ்விடத்தில் தீமோத்தேயு விடம் வலியுறுத்தும் நித்திய மதிப்பீடுகள் மற்றும் கொள்கைகளில் இருந்து நம்மை வெளியே/புறம்பே நடத்திச் செல்லும் பொருளாதாயக் கொள்கையைத் தவிர்க்கும்படி நாம் நம்பிக்கையாய் இருந்தால் நாம் நமது முன்னுரிமைகளை நேராக்கிக் கொள்ள வேண்டியது எவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக உள்ளது.

“போதுமென்கிற மனதுடனே கூடிய தேவபக்தியே மிகுந்த ஆதாயம்” (6:6). “யூத ரபீக்களின் கூற்றுக்களில் ஒன்று பின்வருமாறு இருந்தது: ‘யார் செல்வந்தார்?’ தனது பங்குடன் திருப்தியடைகின்றவரே.”¹⁶ அந்தக் கொள்கையை பிலிப்பியர் 4:4-7, 11-13ல் நாம் இட்டு, கிறிஸ்தவர் தேவபக்தியில் வளருதலின் மூலம் திருப்தியை/மனநிறைவைக் கொண்டு வருகின்ற ஐந்து அழகிய கொடைகளைக் கண்ணோக்குவோம்:

1. பாதுகாப்பு: “கர்த்தர் சமீபமாயிருக்கிறார்” (பிலி. 4:5; எபி. 13:5, 6; மத். 28:20ஐக் காணவும்). இவ்விடத்தில் உள்ள கிரேக்கச் சொற்றொடரானது கர்த்தர் உங்கள் முழங்கையருகே இருக்கிறார் என்று குறிப்பிடுகிறது!

2. அளிப்புக்கள்: “உங்கள் வேண்டுகோள்கள் தேவனுக்கு அறிவிக்கப் படுவதாக” (பிலி. 4:6; மத். 6:25-33ஐக் காணவும்). சபைப் பொருளாளர் அல்ல, தேவனே நமது நிறைவாக உள்ளார்!

3. ஆவிக்குரிய உட்கண்ணோட்டங்கள்: “... தேவசமாதானம் உங்கள் இருதயங்களையும் உங்கள் சிந்தைகளையும் இயேசு கிறிஸ்துவுக்குள்ளாகக் காத்துக் கொள்ளும்” (பிலி. 4:7; அப். 16:25, 26; 2 கொரி. 8:1-3; 2 தீமோ. 4:7, 8 ஆகியவற்றைக் காணவும்). நமது இருதயங்களும் சிந்தைகளும் உண்மையிலேயே காக்கப்பட்டிருந்தால், அது நமது பிரச்சனைகள் மற்றும் அழுத்தங்களில் பெரும்பாலானவற்றைக் கவனித்துக் கொள்ளாதா?

4. திருப்தியடைந்த ஆத்துமா: “நான் எந்த நிலைமையிலிருந்தாலும் மனரம்மியமாயிருக்கக் கற்றுக் கொண்டேன்” (பிலி. 4:11; 2 தீமோ. 4:17, 18ஐக் காணவும்). இது இயல்பானதல்ல, ஆனால் எவரொருவரும் இந்த மகிமையுள்ள நிலையைக் கற்றறிய முடியும். யாரோ ஒருவர், “ஒரு நாளுக்கான உணவு, உடை, உறைவிடம் ஆகியவையே நமக்குத் தேவை; நீங்கள் மதிய வேளைக்கு முன்பு இறந்து போனால், அவற்றில் பாதி கூட அதிகமானதாயிருக்கும்.”

5. பலமுள்ள ஆவி: “என்னைப் பெலப்படுத்துகிற கிறிஸ்துவினாலே எல்லாவற்றையுஞ் செய்ய எனக்குப் பெலனுண்டு” (பிலி. 4:13; ரோமர். 8:31-39; 2 கொரி. 9:8-11; எபே. 3:20, 21ஐக் காணவும்).

இந்த வாழ்விற்குள் நுழைதல் என்பது பொருள் ஆதாயத்தைச் சார்ந்ததாக இருப்பதில்லை (லூக். 2:7) மற்றும் இந்த வாழ்வை விட்டு நீங்குதல் என்பது பொருள் குவிதலினால் மாற்றப்படுவதில்லை (லூக். 16:19-25). யாரோ ஒருவர், “உங்கள் மரணத்தின்பொழுது உங்களுடைய தாயிருந்த ஒவ்வொன்றும் உடனடியாக மற்றவர்களுடையதாகிவிடும், ஆனால் நீங்கள் யாராக இருக்கின்றீர்கள் என்பது நித்தியத்திற்கும் உங்களுடையதாயிருக்கும்” என்று கூறினார் (லூக். 12:13-21ஐக் காணவும்). இப்பொழுது உங்கள் வாழ்வை, நீங்கள் இறந்து ஐந்து நிமிடம் கழித்து எவ்விதமாய்க் கண்ணோக்குவீர்கள்? நித்தியமானது கடந்து செல்லுகையில் நீங்கள் அதை (வாழ்வை) எவ்விதமாய்க் கண்ணோக்குவீர்கள்? மிக முக்கியமாக, தேவன் உங்கள் வாழ்வை எவ்விதமாய்க் கண்ணோக்குகிறார்?

உடல் குளிரும் பொழுது அதைப் போர்த்துதல் மற்றும் அது பசித்திருக்கையில் உணவளித்தல் ஆகியவை உடலை அமைதிப்படுத்து கின்றன. பிற விருப்பங்கள் யாவையும் மற்றும் பசிகளும் மனதிலிருந்தே எழும்புகின்றன. அது எப்பிக்கூரஸ் என்பவரின் தத்துவத்தை விளக்கி யுரைக்கலாம். மகிழ்ச்சி மற்றும் நிறைவு ஆகியவற்றின் இரகசியம் பற்றி அவரிடத்தில் கேட்கப்பட்ட பொழுது, அவர் “மனிதனின் உடமைகளுடன் ஒன்றையும் சேர்க்க வேண்டாம், ஆனால் அவனது விருப்பங்களில் (சிலவற்றை) நீக்கி விடுங்கள்” என்று பதில் அளித்தார்.

தேவபக்தியானது மனிதனின் நியாயந்தீர்க்கப்பட வேண்டிய பகுதிக்கு மனநிறைவை அளிக்கும் (பிர. 12:13, 14; 2 கொரி. 5:10). ஆகையால், திருப்தியற்ற மக்கள் யாவரும் தங்கள் இலக்குகளைப் பரிசோதிக்க நன்கு செயல்படுவார்கள் (மத். 6:31-33; யாக். 4:1-4).

இயேசு ஐசுவரியத்தைப் பற்றி மட்டுமல்ல, ஐசுவரிய “மயக்கத்தைப்” பற்றி எச்சரித்தார் (மத். 13:22). நமது வாழ்வு முறையின் மீது விருப்பத்தின் தாக்கத்தை விட்டு நாம் தப்பிக்க இயலாது. நமது (வாழ்வு) முறைமைகளில் மிகவும் அதிகமான “விருப்பங்கள்” இடம் பெறும் பொழுது, மனரம்மியம் என்பது தடைப்பட்டுப் போகின்றது. இராஜாவுக்குரிய ரசனையும் பிச்சைக்காரனுக்குரிய சம்பளமும் கொண்ட ஒருவருக்கு ஐயோ! தனது ஊழியத்தைக் காட்டிலும் அதிகமாகப் பணத்தினால் தூண்டப்படுகின்ற சுவிசேஷகருக்கு ஐயோ! தெய்வீக கொள்கைகள் மற்றும் ஆணைகளைக் காட்டிலும் உடைமைகளை ஆதாயப்படுத்திக்கொள்ள அதிகம் ஆவல் கொண்டுள்ள, மனமாற்றத்தைக் காட்டிலும் அதிகமாக ரொக்கத்தின்மேல் அக்கறை கொண்ட சுவிசேஷகருக்கு ஐயோ!

முதன்மையின் விலை (வ. 9-11அ)

வசனங்கள் 9 மற்றும் 10 ஆகியவற்றில் பவுல், உலகப் பிரகாரமான வளமையைத் தங்களது முதல் முன்னுரிமையாக அனுமதிப்பவரால் அனுபவிக்கப்படும் இழப்புக்கள் பலவற்றை முன் நிறுத்தினார்.

முதலாவது, சுதந்திரம் இழக்கப்படுகின்றது (6:9). பணத்தை நேசிப்பவர் “சோதனையிலும் கண்ணியிலும்” விழுகின்ற வேளையில் இது அவரது வழி முழுவதிலும் சறுக்குதலாகவே உள்ளது (மத். 19:16-22; மாற். 10:17-22). முதலாவது தந்திரமான விருப்பம் அல்லது “சோதனை”¹⁷ வருகிறது. தந்திரமான விருப்பமானது ஒருவரை “கண்ணி”¹⁸க்குள் இட்டுச் செல்லுகின்றது. குறிப்பிட்ட விருப்பத்தை நோக்கி, கொடுக்கப்பட்ட திசையில் ஒருவர் சாய்கின்ற பொழுது, இழப்பீடு செய்ய வழியற்ற நிலை திடீரென்று ஏற்படுகிறது. (அதாவது, தவறு ஏற்படுவதிலிருந்து தடுத்தல் என்பதற்கு மிகவும் தாமதமாகி விடுகின்றது. தேவனுடைய கிருபையினால் நாம் அவருடைய திட்டத்துடன் ஒத்துழைத்தால் எந்தப் பாவத்தையும் நாம் வெற்றி கொள்ள முடியும்.) தவறான தெரிவானது ஒரு நபரை அடிக்கடி, தொடக்கத் தவறை நியாயப்படுத்த முயற்சிக்கும்படி விட்டு, பவுலினால் குறிப்பிடப்பட்ட அடுத்த படிநிலையின் கதவைத் திறக்கிறது.

இரண்டாவது, காரண அறிவு இழக்கப்படுகின்றது (6:9). வீழ்ச்சியானது வீழ்பவரை “மதிக்கேடும் சேதமுமான பல வித இச்சைகளிலும்” வழிநடத்துகிறது (2 பேது. 2:15; எண். 22:2-21; 23:1-11). ஒரு நபர் இந்நிலையை அடைகின்ற பொழுது, அவர் மீண்டும் மீட்டுக் கொண்டு வரப்படுதலுக்கு மிகச் சிறிதளவே நம்பிக்கை உள்ளது (எபி. 6:4-6; நீதி. 1:24-31ஐக் காணவும்). இந்த விருப்பங்களின் இயல்பைப் பற்றி நாம் ஆராய்ந்து பார்ப்போம்.

இவைகள் “மதிக்கேடானவைகளாக” உள்ளன. பகுத்தறிவற்ற விருப்பங்கள் அழிவிற்குள் வழிநடத்துகின்றன! இந்த விருப்பங்களுக்குள் அடி பணிந்து கிடப்பவர் மீட்கப்படக் கூடாத வரையிலும், அவர் நிச்சயமாகவே “ஏன், ஓ, ஏன் நான் அதைச் செய்தேன்?” என்று நித்தியம் முழுவதிலும் கதறிக் கொண்டிருப்பார். “மனுஷனுக்குச் செம்மையாய்த் தோன்றுகிற வழி உண்டு; அதின் முடிவோ மரண வழிகள்” (நீதி. 14:12)

என்று நாம் எச்சரிக்கப்பட்டுள்ளோம்.

அவைகள் “துன்பம் நிறைந்தவைகளாயும்” சேதம் விளைவிப்பவைகளாயும் உள்ளன. இச்சை என்பது எவ்வளவு பலமுள்ளதாக இருக்கின்றது! இது வேதனை நிறைந்தது - பாவம் மற்றும் பேராசை ஆகியவை சேதப்படுத்துபவைகளாக, துன்புறுத்துபவைகளாக மற்றும் அவரை அழிப்பவைகளாக உள்ளன - மற்றும் அவர் இன்னும் அதிகமானவற்றுக்குத் திரும்பிச் செல்வார்! இது கருத்துள்ள எதையும் ஏற்படுத்துவதில்லை என்று தர்க்கமும் சத்தியமும் சத்தமிட்டு உரைக்கின்றன - ஆனால் பண ஆசைக்கு அடிமையான ஒருவர் காரண அறிவின் இழப்பினால் துன்புற்றுள்ளார்!

முன்றாவது, ஆத்துமா இழக்கப்படுகின்றது (6:9). அதிகமான சொத்துக்களை விரும்புவதன் மாதிரிக்குள்ளாக விழுதல் என்பது மனிதர்களை கேட்டிலும்¹⁹ அழிவிலும்²⁰ அமிழ்த்தி விடும்.²¹ “அமிழ்த்தி” என்பதற்கு NASB மற்றும் KJV ஆகிய வேதாகமங்களில் “மூழ்கடித்து” என்ற வார்த்தை உள்ளது. இது, ஒரு நபர், நல்ல விஷயம் எதிலிருந்தும் பிரிக்கப்பட்டு, “அழிவை” எதிர்கொள்ளுகின்ற வரையிலும் பாவத்தில் ஆழமாக மூழ்கி, அமிழ்ந்து போகுதல் என்ற சித்தரிப்பை முன் வைக்கிறது. எந்த வார்த்தையும் ஆத்துமாவின் இந்த இழப்பு பற்றிப் போதுமான அளவுக்குச் சித்தரிக்க முடியாது.

நான்காவது, தூய்மை இழக்கப்படுகின்றது (6:10). “பண ஆசை எல்லாத் தீமைக்கும் வேராயிருக்கிறது.” பணம் அல்ல ஆனால் பண ஆசையே ஆத்துமாவை அழித்துச் சிலுவையில் அறைகின்றது. ஆகானின் விஷயம் இந்த நடையைக் காண்பிக்கின்றது. யோசுவா 7:21ல் அவன், “அவைகளை இச்சித்து எடுத்துக் கொண்டேன் ... புதைத்திருக்கிறது ...” என்று கூறினான் (யோசு. 7:21). ஆகான் பாவம் செய்தான், பிறகு துன்புற்றான். டெமாக்கரிட்டஸ் என்பவர், “பண ஆசையானது எல்லாத் தீமைகளுக்கும் தலை நகராக உள்ளது” என்று கூறினார். பைலோ என்பவர், “பண ஆசை என்பதே சட்டத்தை மீறும் மாபெரும் குற்றங்களின் தொடக்க இடமாக உள்ளது” என்று கூறினார். பண ஆசை என்பது தூய்மையான மக்கள் பலரைக் கவர்ந்து அவர்களை மாசுபடுத்தியுள்ளது.

அடுத்ததாக, விசுவாசம் இழக்கப்படுகின்றது (6:10). இந்தத் தவறினால், மக்கள் “விசுவாசத்தை விட்டு விலகினர்” (1 தீமோ. 1:18-20; தீத்து 1:10, 11). இழிவான ஆதாயத்தினிமித்தமாக மக்கள் வீடுகள் முழுமையையும் கவிழ்த்துப் போட்டிருக்கின்றனர். தனது விசுவாசத்தை வீணடிக்கின்ற ஒரு நபர், உலகத்தை ஜெயிப்பதற்குப் பதிலாக, உலகத்தினால் ஜெயிக்கப்படுகின்றார் (1 யோவா. 5:4).

இறுதியாக, மனநிறைவு இழக்கப்படுகின்றது (6:10). இந்த ஓட்டத்தின் விளைவாக, பண ஆசை உள்ளவர்கள் “அநேக வேதனைகளாலே தங்களை உருவக் குத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள்” (மத். 26:24, 25; 27:3-5; 2 கொரி. 7:10 ஆகியவற்றைக் காணவும்). உலகப் பிரகாரமான துக்கம் மரணத்தைக் கொண்டு வருகிறது. யூதாஸ் காரியோத்தின் துயரம் பண ஆசையிலிருந்தே வந்தது என்பதை அவன் கற்றறிந்தான். உலகின் செல்வங்களை விரும்புகின்றவர்கள் “பல துயரங்கள்”²² கொண்டிருப்பார்கள். வஞ்சகமான

இந்தத் தீமையில் இருந்து எழும்புகின்ற இழப்புக்கள் மகா பெரியவைகளாக உள்ளன!

தர்க்க ரீதியான ஒரு முடிவு தரப்பட்டுள்ளது (6:11அ). பவுலின் எச்சரிக்கையும் கட்டளையும் எவ்வளவு பொருத்தமானதாக உள்ளது: “நீயோ, தேவனுடைய மனுஷனே, இவைகளை விட்டோடு,”²³ தெய்வீக வேண்டுகோளானது பின்வருமாறு உள்ளது: “உங்கள் சிந்தை அல்லது உங்கள் பாதங்களினால் இந்தத் திசையில் நடக்கவும் வேண்டாம். கவர்ச்சியானது மிகவும் பெரியதாய் இருக்கக் கூடும், மற்றும் வேதனை நிறைந்த விலையானது மிகவும் பிரியத்திற்குரியவைகளாய் உள்ளது!” ஒருவர் இதைக் காட்டிலும் மிக மேன்மையான ஓட்டத்தை நாட முடியும். பவுல், 2 தீமோத்தேயு 2:22ல், “அன்றியும் பாலியத்துக்குரிய இச்சைகளுக்கு நீ விலகியோடி, சுத்த இருதயத்தோடே கர்த்தரைத் தொழுது கொள்ளுகிறவர் களுடனே, நீதியையும் விசுவாசத்தையும் அன்பையும் சமாதானத்தையும் அடையும்படி நாடு” என்று எழுதினார். இந்த மேன்மையான நாடுதல்களே பவுலின் அடுத்த தலைப்பாக இருந்தன.

பாடம் 20: தீமோத்தேயுவுக்குப் பயபக்தியாய் புத்தி கூறப்படுதல் (6:11ஆ-16)

பவுல் எதிர்மறைவில் இருந்து நேர்மறைக்குக் கடந்து சென்றார். விலகியோட வேண்டிய அபாயங்கள் இருக்குமென்றால், நாட வேண்டிய பண்பினங்களும் உள்ளன: “நீதியையும், தேவபக்தியையும் விசுவாசத்தையும் அன்பையும் பொறுமையையும் சாந்த குணத்தையும் அடையும்படி நாடு” (6:11ஆ). இந்த முன்னுரிமைகள் கிறிஸ்தவருக்கு இயல்பான இலக்குகளாக இருக்க வேண்டும் (1 யோவா. 2:20; 1 பேது. 2:9, 10; 2 தீமோ. 3:17). தீமோத்தேயுவை “தேவனுடைய மனுஷன்” என்று குறிப்பிட்டதில் பவுல், அவருக்கு முன்பாக அவருடைய வலிவின் மேன்மையையும் மற்றும் சர்வ வல்லவரின் பிரதிநிதி என்ற வகையில் தீமோத்தேயு மீது தமது சொந்தமான மாபெரும் நம்பிக்கையையும் வைத்தார்.

தேவனுடைய மனுஷன்: அவரது நாடுதல் (வ. 11ஆ)

நிருபத்தின் இப்பகுதியானது தீமோத்தேயுவுக்கு - அல்லது தேவனுடைய பிள்ளை எவருக்கும் - “நாட”²⁴ வேண்டிய சில கொள்கைகளை அட்டவணைப்படுத்துகிறது. “நாடுதல்” என்ற வார்த்தைக்கான கிரேக்கச் சொற்றொடரானது ஊக்கமான முயற்சிக்கு அழைப்பு விடுக்கின்றது. சோம்பலான அல்லது நோக்கமின்றித் திரிகிற ஊழியர் எவரும் போதுமான வராய் இருக்க மாட்டார். பவுல் அட்டவணைப் படுத்திய பண்பினங்கள் ஒவ்வொரு திசையிலும் நீட்சியடைகிற மனநிலை வெளிநோக்கிற்கு

அழைப்பு விடுக்கும்.

பிறரை நோக்கி வெளி நோக்குதல்: ஒரு கிறிஸ்தவர் “நீதியை”²⁵ ஊக்கத்துடன் நாட வேண்டும். நீதி என்பதில், நோக்கத்தில் தேவனை அடைதல் என்பது மட்டுமின்றி நடைமுறையில் மக்களைச் சென்று அடைதல் என்பதும் உள்ளடங்குகிறது!

தேவனை நோக்கி மேல் நோக்குதல்: ஒருவர், “தேவபக்தியை” மேற்கொள்வதை வலியுறுத்திக் கொள்ள வேண்டும். இப்படிப்பட்ட ஒரு நபர், தினமும் தேவனுடைய பிரசன்னத்தில் இருக்கும் உணர்வுடன் வாழ்கின்றார். 1 தீமோத்தேயு நிருபம் இந்தக் கருத்தைத் தெவிட்டுமளவுக்குக் கொண்டுள்ளது (2:2, 10; 3:16; 4:7, 8; 6:3, 5, 6).

சுயத்திற்காக உள் நோக்குதல்: இந்த நாடுதலின் ஒரு பகுதியானது ஒருவருடைய “விசுவாசத்தை”²⁶ வளர்ப்பதற்கு/அதிகரிப்பதற்கு நிலையான இலக்கொன்றைக் கொண்டுள்ளது. ஒரு நபர், ஊக்கமான விசுவாசம் (தேவன் மற்றும் அவருடைய வாக்குத்தத்தங்களின் மீது நம்பிக்கை மற்றும் உறுதிப்பாடு) கொண்டிராதிருந்தால், அவருடைய தேவபக்தியானது வளராது, மற்றும் அவருடைய நீதியானது பிறரை ஆசீர்வதிக்கும்படி செயல்படுத்தப்படாது. நாம் தெய்வீக இயல்பை மேற்கொள்ளும்படியாக உலகத்தை ஜெயிப்பதற்கு விசுவாசமே அடிப்படையானதாக உள்ளது (1 யோவா. 5:4; ரோமர் 10:17). நமது விசுவாசமானது தேவன் மற்றும் கிறிஸ்து ஆகியோரைப் பற்றிய அறிவின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது (2 பேது. 1:2-4). நம்மில் எத்தனை பேர் மாற்கு 9:24ன் ஜெபத்தை ஜெபிக்க வேண்டிய அவசியத்தில் இருக்கின்றோம்!

உள்ளே மற்றும் வெளியே மற்றும் மேலே மற்றும் சுற்றிலும் எங்கும், அடுத்த பண்பினமானது திசை அல்லது ஆழத்தைப் பொறுத்தமட்டில் எல்லையற்றதாக உள்ளது. ஒவ்வொரு சீஷரும் “அன்பை”²⁷ வளரச் செய்ய வேண்டும். தேவனைப் போன்றே அன்பு என்பதும் ஒவ்வொரு இடத்திலும் உள்ளது, இது இடங்கள் நித்தியம் மற்றும் அதன் நீடித்த தன்மைக்கும் உரியதாயிருப்பது போன்றதாகும் (1 யோவா. 4:8; 1 கொரி. 13:4-8, 13). அன்பு திரளான பாவங்களை மூடக் கூடும் (1 பேது. 4:8; யாக். 5:19, 20).

சுயத்துடன் முன்னேறுதல். மேற்கூறிய பண்பினங்கள் எல்லாவற்றும் டனும், நாம் “நீடிய பொறுமை”²⁸ என்பதைக் கூட்டுகையில், வெளியடைவின் ஒரு சிறப்பான பரிமாணத்தை மேற்கொள்ளுகின்றன. 1 கொரிந்தியர் 13:7ன்படி, அன்பு எல்லாவற்றையும் தாங்குகின்றது, எல்லாவற்றையும் விசுவாசிக்கின்றது, எல்லாவற்றையும் நம்புகிறது மற்றும் எல்லாவற்றையும் சகிக்கின்றது. அந்த மேன்மையான, தேவபக்திக்குரிய பண்பைக் கொண்டுள்ளவர் பலவீனர்களின் பலவீனத்தைத் தாங்குகையில் பயணத்தில் பல “இரண்டாவது மைல்” தூரமும் செல்லுவார்.

ஏமாற்றம் நிறைந்த மற்றும் சலிப்பூட்டுகின்ற தருணங்கள் சில இல்லாமல் தீமோத்தேயு எபேசுவில் சில பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க முடியாதவராய் இருந்திருப்பார். ஒவ்வொரு சவிசேஷகரும் மேன்மையாய்ச் செய்ய வேண்டிய சிலவற்றினால் தோல்வியைக் காண்கின்றனர். அன்பின் பயணத்தில் நீடிய பொறுமை இணைந்திருக்க வேண்டும் அல்லது

எதிர்மறையான எண்ணப் போக்குகள் (“அதை மறந்து விடுங்கள்! நாள் விட்டுக் கொடுக்கிறேன்”) நாளை ஆட்சி செய்யலாம்.

பிறருடன் எச்சரிக்கையாய்/கவனமாய் இருத்தல். கிறிஸ்துவைப் பற்றி, “அவர், நியாயத்திற்கு ஜெயங்கிடைக்கப் பண்ணுகிற வரைக்கும், நெறிந்த நாணலை முறிக்காமலும், மங்கியெரிகிற திரியை அணைக்காமலும் இருப்பார்” என்று மத்தேயு 12:20 கூறுகின்றது. கிறிஸ்துவின் அடிச் சுவட்டைப் பின்பற்றுகிற நபர் “சாந்த குணம்” உள்ளவராக இருக்க வேண்டியது அவசியம். தீமோத்தேயுவுக்கான அல்லது செயல்விளைவுள்ள எந்த ஒரு சவிசேஷகருக்குமான ஆலோசனையில் இந்தக் கூட்டுப் பொருள் அவர் தம் ஊழியத்தைப் பின்பற்ற எவ்வளவாய் அவசியமாகிறது! அன்பு மற்றும் பொறுமை ஆகியவை கூட்டப்பட்ட பண்புகள் கிறிஸ்துவின் ஊழியர்களைப் பிறரின் தேவைகளைச் சந்திக்கக் கூடியவர்களாக்குவதுடன், அதைச் செய்வதில் “மென்மையான பண்பு வெளிப்பாட்டை” கொண்டவர்களாக்குகிறது! அது இந்த நாடுதலின் மேன்மையான உச்சகட்டமாக உள்ளது. நீங்கள் என்ன செய்கிறீர்கள் மற்றும் அதைக் காத்துக் கொள்கிறீர்கள் என்ற உண்மை மட்டுமின்றி, அதை சாந்தமான ஆவியுடன் செய்கிறீர்கள் என்பது சிறப்பானதாய் உள்ளது. ஆவிக்குரிய ஊழியத்தைச் செய்வதில் நீங்கள் அதை எவ்வாறு செய்கிறீர்கள் என்பது முக்கியமானதாக உள்ளது (2 கொரி. 12:14, 15; 1 தெச. 2:7-12ஐக் காணவும்).

தேவனுடைய மனுஷன்: அவரது முன்மாதிரி (வ. 12-14)

தேவனுடைய மனிதருக்கு மும்மடங்கான வழிகாட்டுதல் ஒன்று பின் தொடருகின்றது. அதில் பவுல், கடந்த காலத்திலிருந்து பேசப்பட்ட வாக்குத்தத்தமும், எல்லாக் காலத்திலும் மற்றும் எல்லா ஊழியத்திலும் ஒப்புக் கொடுத்த நிலைப்பாடுமாகிய ஆவியை உள்ளடக்கினார்.

போர் வீரராய் இருங்கள் (வ. 12அ)

“நல்ல போராட்டத்தைப் போராடு.”²⁹ ஒருவர், நன்மைக்காகப் போராடுகின்ற பொழுது, அவர் பிறருடைய ஆத்துமாக்களின் மேல் என்ன ஒரு வல்லமையான செல்வாக்கைக் கொண்டிருப்பார்? நூற்றாண்டு களினூடே தேவனுடைய மக்களுக்கு அர்த்தப்படுத்தப்பட்டுள்ள போராட்டம் எந்த வகைப்பட்டது என்பதை எபிரெயர் 11:3-40 சுட்டிக் காண்பிக்கின்றது (எபி. 12:1-3; 2 கொரி. 11:23-28; 2 தீமோ. 4:7, 8ஐக் காணவும்). நீங்கள் நல்ல போராட்டத்தைப் போராடுகின்றீர்களா?

உங்கள் அறிக்கைக்கு உண்மையுள்ளவராய் இருங்கள் (வ. 12ஆ, 14)

நாம் கிறிஸ்துவை அறியாதிருந்தால், கிறிஸ்துவுக்குள் நமது விசுவாசத்தை அறிக்கையிடுதல் என்பது ஏனெனத்திற்குரியதாக இருக்கும் (மத். 16:13-18; ரோமர் 10:9, 10ஐக் காணவும்). இருப்பினும், அவரை அறிதல்

என்பது அவருக்குக் கீழ்ப்படியுதலாக உள்ளது என்பதை நாம் நினைவுகூர வேண்டும் (லூக். 6:46; 1 யோவா. 2:3-6). ஆகையால், நமது அறிக்கையே, நம்முடைய விசுவாசத்திற்காகப் போராடும்படியாகவும், தேவனுடைய கட்டளைகளுக்கு (அவற்றில் சில பின்வருகின்றன) கீழ்ப்படியும்படியாகவும் நமக்கு அறைகூவல் விடுக்க வேண்டும்.

தீமோத்தேயு “அநேக சாட்சிகளுக்கு” முன்பாக அறிக்கையிட்டிருந்தார் என்ற உண்மையானது இப்பொழுது அவரை முன்னோக்கி வேகமாய்ச் செலுத்துவதாய் இருக்கும். அவர் தமது விசுவாசத்தை அறிக்கையிட்டதைக் கேட்டிருந்த எவரையும் ஏமாற்றத்திற்குள்ளாக்க மாட்டார். இந்த அறிக்கையின் நினைவானது அவரை, தேவனுடைய மேன்மை மிக்க குமாரனுக்கு எதிராக நிற்கும் எவரொருவரையும் எதிர்கொள்ளத் தைரியம் கொடுத்திருக்கும்.

கட்டளைகளைக் காத்துக் கொள்வதில் உண்மையாய் இருங்கள் (வ. 13)

பவுல் கொடுத்த கட்டளையானது இரு - கிளையான ஆணை ஒன்றை முன் வைத்தது. நாம் எல்லாத்தனிப்பட்டதூய்மையோடும் - மாசில்லாமல் - கட்டளையைக் கைக்கொள்ள வேண்டும். மேலும், நாம் பொதுவான அங்கீகாரத்துடன் - “குற்றமில்லாமல்”³⁰ - கற்பனையைக் கைக்கொள்ள வேண்டும். இவ்விரு பண்புகளும் உள்ளாக ஒரு நல் மனச்சாட்சியையும், புறம்பாக ஒரு சுத்தமான பதிவேட்டையும் உறுதிப்படுத்தும்.

தேவனுடைய மனுஷன்: அவர் பெறும் நன்மைகள் (வ. 15, 16)

இந்தப் பண்புகள் மற்றும் கட்டளைகளின் அறைகூவல் விடுக்கும் நாடுதலினால் நன்மையடையக் கூடிய பயன்களை நாம் கண்டு கொள்ளாமல் விடக் கூடாது. ஒருக்காலும் முடிவுறாத வாழ்வு இப்பொழுதே தொடங்குகிறது (யோவா. 5:24; கலா. 3:26-29) மற்றும் “ஏற்ற வேளையில்” (6:15; 1 பேது. 1:3-5; வெளி. 21:1-7) உச்ச நிலையை அடைகிறது. அது என்ன ஒரு மகிமையுள்ள நித்தியமாக இருக்கும்!

ஒருக்காலும் முடிவுறாத வாழ்வு என்பது கர்த்தர் ஒரு தர அளவையை அமைத்துள்ளார் (6:13) என்ற உண்மையினால் சமாளப்படுத்தப் படுகிறது. அழுத்தம் அல்லது சோதனைக்கு உட்படும் எந்த ஒரு ஆத்துமாவும், கர்த்தர் நல்ல அறிக்கையைச் “சாட்சியம்”³¹ இட்டும் இருந்தார் என்பதை நினைவுகூர வேண்டும். உயிருக்குப் பயமுறுத்தல் ஏற்பட்டிருந்த சூழ்நிலையொன்றில் ஒரு ஆளுநருக்கு முன்பாகக் கர்த்தர் தமது அறிக்கையை ஏற்படுத்தினார் (மத். 27:11; மாற். 15:2; லூக். 23:2, 3; யோவா. 18:36, 37). கிறிஸ்து அவ்விதமாய் நின்று பேசியதால், இப்பொழுது விவரிக்கப்பட்ட வாழ்வுப் பாணியானது அவருடைய மறுவருகையின் மகிமையுள்ள தருணம் வரையிலும் தொடர வேண்டும் என்று பவுல் அறிவித்தார் (அப். 1:9-11; பிலி. 3:20, 21; கொலோ.

3:1-4). கிறிஸ்து தரிசனமாகும் பொழுது அது என்ன ஒரு காட்சியாக இருக்கும் (6:14ஆ, 15ஆ, 16)!

கிறிஸ்து மிக உயர்வாக மேன்மைப் படுத்தப்பட்டுள்ளார்; அவரே, “ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவரும் ஒரே இராஜாவுமாய் இருக்கிறார்” (1 தீமோ. 1:11; பிலி. 2:5-9).

கிறிஸ்து பரலோகத்தின் கனம் கொண்டுள்ளார்; அவர் இராஜாதி இராஜாவாக இருக்கிறார் (மத். 28:18-20; எபே. 1:20-23; வெளி. 17:14).

கிறிஸ்து வல்லமையில் ஒப்புயர்வற்றவராய் இருக்கிறார்; அவர் “கர்த்தாதி கர்த்தாவாக” இருக்கிறார் (வெளி. 19:11-16).

கிறிஸ்து என்றென்றும் பாதுகாக்கப்பட்டவராகவும் இருக்கிறவராகவும் இருக்கிறார். அவர் “ஒருவரே அழியாமை உடையவராய் இருக்கிறார்” (சங். 90:1, 2; 2 தீமோ. 1:10; 1 யோவா. 1:1-4; மத். 28:20).

கிறிஸ்து பார்வையற்றுப் போகச் செய்யும் மேன்மையான ஒளியால் சூழப்பட்டுள்ளார்; அவர் “சேரக்கூடாத ஒளியில் வாசம் பண்ணுகிறார்” (சங். 104:2; யோவா. 8:12; 1 யோவா. 1:5, 7).

இந்த விலையேறப் பெற்ற வாக்குத்தத்தங்களும், உணர்வைத் தூண்டும் சாத்தியக் கூறுகளும் எந்த ஒரு ஆத்துமாவையும் போராடவும், விசுவாசத்துடன் இருக்கவும், மற்றும் கிறிஸ்துவின் கட்டளைகளைப் பின்பற்றத் தீர்மானிக்கவும் தூண்ட வேண்டும்! ஆ, என்ன ஒரு இரட்சகர்!

பாடம் 21: செல்வந்தர்களுக்குப் பரிந்துரைகள் (6:17-19)

பவுல், “உண்ணவும் உடுக்கவும் நமக்கு உண்டாயிருந்தால், அது போதுமென்றிருக்கக் கடவோம்” (6:8) என்று கூறினார். உணவு மற்றும் உடை தவிர ஒருவர் அதிகம் கொண்டிருந்தால், அதைப் பற்றிய விஷயம் என்ன? செல்வந்தரான ஒரு நபர் பரலோகம் செல்ல முடியுமா? லூக்கா 18:24, 25ல் இயேசு, “ஐசுவரியமுள்ளவர்கள் தேவனுடைய இராஜ்யத்தில் பிரவேசிப்பது எவ்வளவு அரிதாயிருக்கிறது. ஐசுவரியவான் தேவனுடைய இராஜ்யத்தில் பிரவேசிப்பதைப் பார்க்கிலும், ஒட்டகமானது ஊசியின் காதிலே நுழைவது எளிதாயிருக்கும்” என்று உரைத்தார். பின்பு யார்தான் இரட்சிக்கப்படக் கூடும் என்று கேட்கப்பட்ட பொழுது, அவர் “மனுஷரால் கூடாதவைகள் தேவனால் கூடும்” என்று உரைத்தார். செல்வந்தர்களில் எத்தனை பேர் பரலோகம் செல்வார்கள் என்று நாம் அறியோம், ஆனால் ஒருவரை-ஆபிரகாமை-ப் பற்றி நாம் அறிகின்றோம் (மத். 8:11; ஆதி. 13:1, 2).

செல்வந்தர்கள் செல்வத்தையும் தேவனையும், ஞானமும் மகிழ்வு முள்ள வாழ்வு நடையில் ஒருசேரக் கொண்டு இருக்கக் கூடும்படிக்கு செல்வந்தர்களுக்கு தேவனுடைய வசனம் பாராட்டுச் செலுத்துகின்றது. விரும்பத்தக்க இந்தக் கலவையைப் பெறுவதற்கு, எதைத் தவிர்க்க வேண்டும் மற்றும் எதைச் செய்ய வேண்டும் என்று செல்வந்தர்களுக்குப் பவுல்

அறிவுறை கூறினார்.

எதைச் செய்யக் கூடாது (வ. 17)

செல்வந்தர்கள் “இறுமாப்பு”³² உள்ளவர்களாய் இருக்கக் கூடாதென்று பவுல் வற்புறுத்தினார். கர்வம் என்பது ஒருவருடைய செல்வத்தை ஏழ்மையிலும் வேதனையிலும் இருப்பவர்களுக்கு உதவுவதிலிருந்து தடை செய்து விடும். கர்வம் மிக்கவர்கள் பிறரின் நடைமுறைத் தேவைகள் பற்றிக் கவலைப் படுவது இல்லை (லூக். 16:19-25ஐக் காணவும்). சுய நிறைவின் மாயத் தோற்றமானது மக்கள் சத்தியத்தைக் கேட்கும் பொழுது அதற்கு அவர்களின் கண்களை மறைத்து விடும்.

வளம் மிகுந்த மக்கள் தங்கள் நம்பிக்கைகளை “செல்வங்களின் நிச்சய மின்மை” மீது நிலைக்க வைக்கும் அபாயத்தை எதிர்கொள்ளுகின்றனர். (பிர. 10:19; சங். 52:7; 62:10, 11; லூக். 12:16-21; மாற். 10:17-22.) ஹென்றிக் இப்சென் என்பவர், “பணம் என்பது பல விஷயங்களின் மேல் உமியாக இருக்கலாம், ஆனால் அது உட்பொருளாக இருக்க முடியாது. அது உங்களுக்காக உணவை வாங்குகின்றது, ஆனால் பசியை அல்ல; மருந்தை, ஆனால் ஆரோக்கியத்தை அல்ல; பழக்கவழக்கங்களை வாங்குகின்றது, ஆனால் நண்பர்களை வாங்க முடியாது; வேலைக்காரர்களை வாங்குகின்றது, ஆனால் நேர்மையை வாங்க முடியாது; மகிழ்ச்சியின் நாட்களை வாங்குகின்றது, ஆனால் சமாதானத்தையோ அல்லது சந்தோஷத்தையோ வாங்க முடியாது”³³ என்று ஞானத்தோடு எடுத்துரைத்தார்.

என்ன செய்வது (வ. 17-19)

முதலாவது, செல்வந்தர்கள் “தங்கள் நம்பிக்கைகளைத் தேவன் மீது நிலைநிறுத்த வேண்டியது” அவசியமாய் உள்ளது. இது ஏன் என்பதை யாக்கோபு 1:17ஐப் போன்ற பல வசனப் பகுதிகள் விளக்குகின்றன. தேவன் மாபெரும் அளிப்பாளராக உள்ளார் மற்றும் அவரால் நமக்குத் தேவையான யாவற்றையும் அளிக்க முடியும்.

இரண்டாவது, செல்வந்தர்கள் தாங்கள் “நன்மை செய்யும்படி”³⁴ (6:18) காண்பது அவசியம். நன்மை செய்வதற்குப் பவுல் (பின்வரும்) வழி காட்டுதல்களைக் கொடுத்தார்:

1. நன்மையின் அளவு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. செல்வந்தர்கள் “நற்செயல்களில் செல்வந்தர்களாய்”³⁵ இருக்க வேண்டும். இந்தக் கட்டளையை நிறைவேற்றுவவர் நன்மை செய்ய வல்லவராய் இருக்க வேண்டும்.

2. நன்மை செய்வதில் எண்ணப்போக்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. செல்வந்தர்கள் “பகிர்ந்து கொள்ள தயாராக” இருக்க வேண்டும். கொடுப்பதில் தாராளமாய் இருப்பவர் நன்மை செய்ய விரும்புகிறார்.

3. பெருந்தன்மை வாய்ந்த தனிநபர்களின் வழக்கத்திற்கு பழக்கப்பட்ட மாதிரியானது தெளிவாக உள்ளது. அவர்கள் “பகிர்ந்து கொள்ளத் தயாராக”³⁶ காணப்பட வேண்டியவர்களாய் உள்ளனர். அவர்கள் “செய்தித்

தொடர்பு கொள்ள மனவிருப்பத்துடன்” உள்ளனர் என்று KJV கூறுகின்றது. அவர்கள் உதார குணத்தின் ஆவியைக் கொண்டவர்களாய் மட்டுமின்றி, உண்மைத் தேவைகள் காணப்பட்டு, சந்திக்கப்படும் இடத்தில், மக்கள் மத்தியில் ஒன்று கலப்பவர்களாகவும் உள்ளனர். அவர்கள், நீங்கள் தவணைத் தொகையைச் செலுத்தினால் உங்களை ஆயுள் காப்பீடு செய்யும் மற்றும் அவர்களுக்குச் செலவு எதுவும் ஆகாமலும் மற்றும் குற்றச் சாட்டுகள் எழுந்தால் உங்களை நீக்கிப் போட்டு விடும் காப்பீட்டு நிறுவனங்கள் போல் அல்ல மாறாக, இவர்கள் நல்ல அல்லது மோசமான காலங்களில் ஐக்கியத்தை உண்டாக்கிப் பராமரிக்கும் மக்களாக உள்ளனர். இந்த மக்கள் நன்மையைச் சீராகச் செய்கின்றனர்.

பாடம் 22: வேண்டுகோள் விடுக்கும் பிற்சேர்க்கை (6:20, 21)

கள்ள போதகத்தினால் எவ்வகையிலும் மயக்கப்படுதலைத் தவிர்க்கும் படி தேவனுடைய வசனத்தின் மீது திடமான நிலைப்பாடு கொள்ளும்படி தீமோத்தேயுவுக்கு பவுல் ஒரு அவசரமான வேண்டுகோளை விடுத்தார். பவுல், “ஓ தீமோத்தேயுவே” என்று கூட்டிய உண்மையானது அந்த வேண்டுகோளின் ஆழத்தைச் சுட்டிக்காண்பிக்கிறது.

நேர்மறைப் பகுதி (வ. 20)

தீமோத்தேயு, “காத்துக்”³⁷ கொள்ள வேண்டிய சிலவற்றைக் கொண்டிருந்தார் (6:20). கவனம் மிகுந்த இந்தப் பாதுகாப்பு ஒரு திசையில் - “உன்னிடத்தில் ஒப்புவிக்கப்பட்டவைகளை” - பாய்ச்சப்பட்டிருந்தது. இச்சொற்றொடரானது “ஒரு முன்பணம்”³⁸ என்று அர்த்தப்படுகின்ற *paratheke* என்ற (ஒரே) ஒரு கிரேக்க வார்த்தையாக உள்ளது. தீமோத்தேயு விடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட அதே விஷயங்கள் அது போலவே ஒவ்வொரு சுவிசேஷகரிடமும் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளன: “... ஒப்புரவாக்குதலின் உபதேசத்தை எங்களிடத்தில் ஒப்புவித்தார்” (2 கொரி. 5:19; 1 தீமோ. 1:11ஐயும் காணவும்). ஒவ்வொரு சுவிசேஷகரும் பவுலின் வார்த்தைகளைக் கவனித்தல் என்பது எவ்வளவு தகுதியுடையதாக உள்ளது! நம்மிடம் ஒப்புவிக்கப்பட்டது பரலோகத்திற்குரியதாக உள்ளது. நாம் அதைத் தூய்மையான நிலையில், தகுதி வாய்ந்த இடத்திற்கு நாம் செல்வோம் என்று நம்பியிருந்தால், அவ்விடத்திலே திரும்பச் செலுத்தும்படி பயபக்தியுடன் பயன்படுத்த வேண்டும் (யோவா. 17:8-24ஐக் காணவும்).

சிலர் தேவன் விரும்புகின்றபடி/நோக்கங் கொண்டபடி அவரது வசனத்தைப் பயன்படுத்தத் தவறுகின்ற பொழுது தேவன் என்ன நினைக்கின்றார்? கலாத்தியர் 1:6-9, “உங்களைக் கிறிஸ்துவின் கிருபையினாலே அழைத்தவரை நீங்கள் இவ்வளவு சீக்கிரமாய் விட்டு, வேறொரு

சுவிசேஷத்திற்குத் திரும்புகிறதைப் பற்றி நான் ஆச்சரியப்படுகிறேன்; ... நாங்கள் உங்களுக்குப் பிரசங்கித்த சுவிசேஷத்தையல்லாமல், நாங்களாவது, வானத்திலிருந்து வருகிற ஒரு தூதனாவது, வேறொரு சுவிசேஷத்தை உங்களுக்குப் பிரசங்கித்தால், அவன் சபிக்கப்பட்டவனாயிருக்கக் கடவன் ..." என்று கூறுகின்றது.

எதிர்மறைப் பகுதி (வ. 20, 21)

தீமோத்தேயு குறிப்பிட்ட சில அபாயங்களைத் தவிர்க்க வேண்டியிருந்தது. அவர், "சீர்கேடான வீண் பேச்சுகளில்" (6:20) பங்கு பெறாது அல்லது அவைகளுக்கு உடன்படாது இருக்க வேண்டியிருந்தது. காலம் மிகவும் விலையேறப்பெற்றதாக உள்ளது, சத்தியம் மிகவும் சுத்தமானதாக உள்ளது, மற்றும் சத்தியத்திற்கான மனிதரின் தேவையானது எந்த ஒரு சுவிசேஷகரும் தனது காலத்தை வீண் பேச்சில் வீணாக்கக் கூடாத அளவுக்கு பெரியதாக உள்ளது!

மற்றும் தீமோத்தேயு "ஞானம்" என்று பொய்யாய் பேர் பெற்றிருக்கிற கொள்கையின் விபரீதங்களுக்கும் விலகி, அவற்றைத் தவிர்க்க வேண்டியிருந்தது. நாம் ஒன்று மற்றதை எதிர்த்து நிற்கும் உபதேசங்களைத் தவிர்க்க வேண்டியுள்ளது. தேவன் பிரிவினைக்கோ அல்லது குழப்பத்திற்கோ காரணரல்ல (1 கொரி. 1:10; 14:33). மக்கள் வேறு விதமாய் இருக்கும் பொழுது அவர்கள் தங்களை ஞானமுள்ளவர்களாக எண்ணி செயல்படுவது தான் இவ்விடத்தில் கடிந்து கொள்ளப்படுகின்றது (1 தீமோ. 1:7; 1 கொரி. 1:26-29). சுவிசேஷகர் ஒருவர் ஆரோக்கியமான வசனங்களைக் காத்துக் கொள்வார் (2 தீமோ. 1:13, 14) ஆனால் அவர் மதிநுட்பம் வாய்ந்தது போல் பாவனை செய்ய இடம் கொடுக்கக் கூடாது. வார்த்தைகளின் மீதான விவாதம் பயனற்றதாயிருக்கக் கூடும்; அது கனியற்றதாக உள்ளது (1 தீமோ. 6:3-5).

இங்கு தீமோத்தேயு கனிச் சோதனையை (மத். 7:20) தக்க வகையில் செயல் படுத்தியிருக்க முடியும், ஏனென்றால் இந்தக் கருத்துக்களைச் சிலர் "அறிவித்திருந்தனர்"³⁹ (6:21). அவர்களின் அறிவிப்புகள், வாக்குறுதிகள் மற்றும் அறிவித்தல்கள் ஆகியவற்றினால் அவர்கள் "விலகிச் சென்றிருந்தனர்."⁴⁰ அவர்கள் அபாயகரமான வகையில் இலக்கைத் தவற விட்டிருந்தனர், ஏனென்றால் அவர்கள் "விசுவாசத்திலிருந்து" விலகிச் சென்றிருந்தனர் (அப். 6:7; யூதா 3 ஆகியவற்றைக் காணவும்).

"இலக்கைத் தவற விடுதல்" அல்லது தவறுதல் என்பது எவ்வளவு கவலைக்குரிய இடமாய் உள்ளது! தேவன் கட்டளையிடாதவற்றைக் கொண்டு கட்டுப்படுத்துதலையோ அல்லது தேவன் கட்டுப் படுத்தியுள்ள வற்றைப் புறக்கணித்தலையோ இந்த மக்கள் ஒருக்காலும் பின்பற்றக் கூடாது (அப். 15:1-5; லூக். 6:46; மத். 7:21-23). தீமோத்தேயுவுக்கு, விசுவாத்தை விட்டு விலகிச் செல்லுதல் என்பது பற்றிய இந்த முடிவான அறிவுரையில் பவுல் தாம் தொடங்கியது போலவே முடித்தார். அதாவது கள்ள போதகர்களைக் குறித்து எச்சரிக்கையாய் இருக்கும்படியாகவும், மற்றும் சுவிசேஷத்தின் சத்தியத்தை இறுகப் பற்றிக் கொள்ளும்படியாகவும்

தீமோத்தேயுவை உற்சாகப்படுத்தினார் (1:3, 4, 6, 7, 19, 20ஐக் காணவும்).
 “கிருபையானது உன்னோடே கூட இருப்பதாக”⁴¹ என்று கூறி, பவுல் ஆவிக்குரிய அக்கறையின் நிறைவு அடையாளத்தை அளித்தார். நாம் தேவனுடைய கிருபையினாலேயே தேவனுடைய ஊழியத்தை பரிபூரணமான வழியில் நிறைவேற்ற முடிகின்றது.

தொகுப்புரையில்

தீமோத்தேயுவுக்குப் பவுலின் முதல் நிருபமானது ஏற்ற காலத்தில் எழுதப்பட்டதாகவும் மற்றும் காலங் கடந்ததாகவும் உள்ளது. இன்றைய நாட்களின் சவிசேஷகர் இதன் சத்தியங்களைத் தியானித்து, இதன் கொள்கைகளை உள்வாங்கி, இதன் புத்திமதிகள் மற்றும் கட்டளைகளினால் உற்சாகமான ஊழியத்திற்கு அனல் மூட்டப்பட வேண்டியுள்ளது.

சபைக் கூட்டம் என்ற வகையில் சபையும், சரீரத்தின் தனித்தனி உறுப்பினர்களும் ஏவப்பட்ட இந்த நிருபம் முழுவதிலும் தங்க நூல்களாக நெய்யப்பட்டுள்ள குழு வழிகாட்டுதல்களையும் தனி நபருக்குரிய கட்டளைகளையும் காண வேண்டியது அவசியமாகும். ஜிம்மி வுட் அவர்கள் பின்வருமாறு எடுத்துரைத்தார்:

சீயோனின் அரண்கள் பலப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்றால், சபை வளர வேண்டும் என்றால், ஆத்துமாக்கள் இரட்சிக்கப்பட வேண்டும் என்றால், சவிசேஷத்தின்படி பவுலின் சொந்த மகனுக்கு எழுதப்பட்ட முதல் நிருபத்தைக் கவனமுடன் படிக்கும் மாணவர்களாக நாம் எப்பொழுதும் இருக்க வேண்டியது அவசியமாகும். பரிசுத்த ஆவணங்களில் இதன் இடத்தை யார் மறுக்க இயலும்? நமது சொந்த வாழ்வில் இதன் அவசியம் குறித்து யார் கேள்வி கேட்கத் துணிவார்? அன்பானவர்களே, நாம் என்றென்றைக்குமே, நமது சொந்தக் கைகள் நமது உடலின் முழுமைத் தன்மைக்கு அவசியமாய் இருப்பது போலவே இந்த நிருபமானது வேதாகமத்தின் முழுமைத் தன்மைக்கு அவசியமாக உள்ளது என்ற முடிவுக்கு நாம் என்றென்றைக்கும் பிணைக்கப்பட்டவர்களாய் இருக்க வேண்டும்.⁴²

குறிப்புகள்:

¹ஆரோக்கியமான (Gk.: *hugaino*) - “சுகமாய், நலமாய் ... ஆரோக்கியமாய், உபதேசத்தில் ... தவறின்றி இருத்தல், அதாவது உண்மையாக, தூய்மையாக, மோசம் போக்கப்படாது இருத்தல்” (Edward Robinson, *A Greek & English Lexicon of the New Testament* [New York: Harper & Brothers, 1863], 627.) ²தேவபக்தி (Gk.: *eusebeia*) - “... பக்தி, பயபக்தி ... தேவனை நோக்கியது; ... இருதயத்தின் உணர்வு ... சவிசேஷத் திட்டம்” (Robinson, 307). ³இறுமாப்பு கொள்ளுதல் (Gk.: *tuphoos*, செய்யப்பட்டு வினை) “மேன்மையான பாராட்டுதல் ... கர்வம் அல்லது இறுமாப்பினால் பார்வையற்றுப் போகுதல், மதியீனம் அல்லது அறிவற்றதனத்தைத் தரவழைத்தல்” (C.G. Wilke and Wilibald Grimm, *A Greek-English Lexicon of the New Testament*, trans. and rev. Joseph H. Thayer [Edinburgh, Scotland: T. & T. Clark, 1901; reprinted., Grand

Rapids, Mich.: Baker Book House, 1977], 633). ⁴நோய் கொள்ளுதல் (Gk.: *nosso*) - “வியாதிப்பட்டிருத்தல்; ... மனதின் சுகவினம் ஏதாவது ... வியாதிப்படுமளவுக்கு ஒரு விஷயத்தில் அதிக ஆர்வம் காட்டுதல், சாவுக்கேதுவான விருப்பம் கொண்டிருத்தல்” (Thayer, 429). ⁵வார்த்தைகள் பற்றிய வாக்குவாதம் (Gk.: *logomachia*) - “வார்த்தைகளின் யுத்தம் அல்லது வீண் மற்றும் வெறுமையான விஷயங்கள் பற்றிய யுத்தம்” (Thayer, 380). ⁶Webster’s Students Dictionary, 1945 ed., s.v. “பொறாமை.” ⁷விரோதம் (Gk.: *eris*) - “பிரிவினை, பகைமை ... சண்டைகள்” (Walter Bauer, *A Greek - English Lexicon of the New Testament and Other Early Christian Literature*, 2nd ed., rev. William F. Arndt and F. Wilbur Gingrich [Chicago: University of Chicago Press, 1957], 309). ⁸தூஷண மொழி (Gk.: *blasphemia*) - “... நிந்தித்தல் ... அவதூறு செய்தல், குறை கூறுதல், பிறரின் நற்பெயருக்குப் பங்கம் விளைவிக்கும் வகையில் பேசுதல்: ... குறிப்பாக தெய்வீக மேன்மைக்குப் பங்கம் விளைவிக்கும் வகையில் பக்தியற்றும் கடிந்து கொண்டும் பேசுதல்” (Thayer, 102-3). ⁹சம்சயம் (Gk.: *huponoia*) - “யூகம்” (Robinson, 750); “மறைவான சிந்தனை, அப். 25:18; 27:27” (Marvin R. Vincent, *Word Studies of the New Testament*, vol. 4 [Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1957], 274). ¹⁰William Hendriksen, *A Commentary on 1 & 2 Timothy and Titus* (London: The Banner of Truth Trust, 1964), 197.

¹¹Ibid., 197. ¹²சீர் கெடுதல் (Gk.: *diaphtheiro*) - “... மிக மோசமான நிலைக்கு மாறுதல், சிந்தைகளைக் கெடுத்தல், ஒழுக்கங்களைக் கெடுத்தல் ... அழித்தல், சிதைத்தல் ... பட்சித்தல், கொல்லுதல்” (Thayer, 143). ¹³இழந்து போகுதல் (Gk.: *apostereo*) - “மோசடி செய்தல், களவாடுதல், வீணாக்குதல், ...” (Thayer, 68). ¹⁴Vincent, 275. ¹⁵வில்லியம் பாரக்ளே அவர்கள் இவ்வசனங்களின் தொகுப்புரையாகக் கூறுவதாவது: “(i) இறுமாப்பு என்பது [கள்ள போதகர்களின்] முதல் பண்பாக உள்ளது. சுயத்தைக் காட்சிப்படுத்துதல் என்பதே அவரது முதல் நோக்கமாக உள்ளது. கிறிஸ்துவைக் காட்சிப்படுத்துதல் அல்ல ஆனால் தம்மையே காட்சிப்படுத்துதல் என்பதே அவரது விருப்பமாக உள்ளது. இயேசு கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றச் செய்வதற்குப் பதிலாகத் தங்களையே பின்பற்றச் செய்து அதன் மூலம் ஆதாயம் அடைவதில் அதிக அக்கறை காண்பிக்கும் பிரசங்கியார்களும் போதகர்களும் இன்னமும் இருக்கின்றனர். அவர்கள் மனிதர்களுக்குத் தேவனுடைய வசனத்தைக் கொண்டு வருவதைக் காட்டிலும் தங்கள் சொந்தக் கண்ணோட்டங்களை மக்கள் மீது திணிப்பதில் அதிகமான அக்கறை உடையவர்களாய் இருக்கின்றனர் ... (ii) அவர் [குழப்பமூட்டும்] யூகங்கள் மீது அக்கறை கொண்டுள்ளார். வாழ்வைக் காட்டிலும் விவாதத்தின் மீது அதிக அக்கறை கொண்டுள்ள வகையிலான கிறிஸ்தவம் ஒன்றுள்ளது ... J. S. Whale என்பவர் கிறிஸ்தவ உபதேசம் என்ற தமது புத்தகத்தில், ‘... நாம் நிற்கிற இடம் பரிசுத்தமானது என்பதால் நமது பாதங்களிலிருந்து மிதியடிகளைக் கழற்றிப் போடுவதற்குப் பதிலாக, நாம் எரியும் முட்டைகளை, ஏற்ற கோணங்களில் இருந்து நன்முறையில் புகைப்படங்கள் எடுத்துக் கொண்டுள்ளோம்: நாம் கிறிஸ்துவின் காயங்களுக்கு முன்பாக மண்டியிடுவதற்குப் பதிலாக அவருடைய ஒளிவட்டத்தினுள் நமது கால்களால் மிதித்துக் கொண்டு, ஒப்புரவின் கோட்டாடுகளைப் பற்றி உரையாடிக் கொண்டுள்ளோம்.’ ... (iii) கள்ள போதகர் சமாதானத்தைக் குலைப்பவராய் உள்ளார். அவர் போட்டியிடும் உள்ளான உணர்வுடையவராய் உள்ளார்; அவர் தம்மிலிருந்து மாறுபடும் யாவர் மீதும் ஐயம் கொண்டுள்ளார்; ஒரு விவாதத்தில் அவர் வெல்ல முடியாத பொழுது, தமது எதிராளியின் இறையியல் நிலைப்பாட்டின் மீது மற்றும் அவரது பண்பின் மீதும் கூட அவமானங்களைச் சுழற்றி வீசுமளவுக்குத் தாழ்ந்து போகின்றார்; எந்த ஒரு விவாதத்திலும் அவரது குரலின் தொனியானது அன்புள்ளதாக இன்றி, கசப்புள்ளதாகவே இருக்கிறது; மற்றும் ஒரு கலந்துரையாடல் என்பது எப்பொழுதுமே ஒரு

வாய்ச் சண்டைக்குள் வழுகிறது அல்லது மூழ்குகிறது ... (iv) கள்ள போதகர் மதத்தை வர்த்தகமாக்குகின்றார். அவர் ஆதாயத்திற்கென்றே செயல்படுகின்றார். அவர் தமது போதனையையும் பிரசங்கத்தையும் நோக்கத்திற்குரிய ஊழியமாகக் கண்ணோக்காமல் ஊதியம் தரும் உயர் வேலை வாய்ப்பாகவே காண்கின்றார். அவர் தம்மை முன்னேற்றிக் கொள்ளக் கூடிய வியாபாரத்தில் உள்ளாரேயன்றி பிறருக்குப் பணிபுரிவதற்காகச் செயல்படுவதில்லை” (Adapted from William Barclay, *The Letters to Timothy, Titus and Philemon*, The Daily Study Bible Series, rev. ed. [Philadelphia: Westminster Press, 1960], 146-48). ¹⁶Ibid., 149. ¹⁷சோதனை (Gk.: *peirasmos*) - “பாவம் செய்யும்படி மயக்கியிழுத்தல் ... இது விருப்பங்களில் இருந்தோ அல்லது வெளியான/புறம்பான சூழ்நிலைகளில் இருந்தோ எழும்புகின்றது” (Thayer, 498-99). ¹⁸கண்ணி (Gk.: *pagis*) - “ஒரு வலை, சுருக்கு ... அழிவு, இழப்பு, பேரழிவு ஆகியவற்றைக் கொண்டு வருகின்ற எதுவும்; திடீரென்று வந்த எதிர்பாராத, சாவுக்கேதுவான அழிவு ... பாவத்தின் வசீகரத் தோற்றங்களும் மயக்கங்களும்” (Thayer, 472). ¹⁹கேடு (Gk.: *olethros*) - “... அழிவு, மரணம், ... ஏனெனில் மாம்சத்தின் அழிவு என்பது மாம்சத்தின் இச்சைகள் கீழ்ப்படுத்தப்பட்டு அழிக்கப்படுதலினால் நித்திய வியாதிகள் மற்றும் தொந்தரவுகள் (நீக்கப்படுதலைப்) பற்றிக் கூறுகின்றது ... மரணத்திற்குப் பின்பு உள்ள ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட தன்மையை இழத்தல், எதிர்காலப் பேரழிவு” (Thayer, 443). ²⁰அழிவு (Gk.: *apoleia*) - “... முற்றான அழிவு ... வீண் ... அழிந்து போகுதல், ... பேரழிவின் கருத்தும் உள்ளடங்கியுள்ளது ... நித்திய வாழ்வை இழத்தல், நித்திய பேரழிவு, ... தேவனுடைய இராஜ்யத்திலிருந்து நீக்கப்பட்ட கூட்டம்” (Thayer, 70-71).

²¹அமிழ்த்துதல் (Gk.: *buthizosin*) - “ஆழத்தில் அமிழ்த்துதல்; மூழ்கடித்தல்” (Thayer, 106). நிகழ்கால, சுட்டு, செய்வினையானது, இச்செயல்பாடு மூழ்குபவர் அழிவைச் சந்திக்கையிலே(யே) நடைபெற்றுக் கொண்டேயிருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக் காண்பிக்கிறது. ²²துயரம் (Gk.: *odune*) - “பட்சிக்கும் துக்கம் ... வேதனை” (Thayer, 438); “... மனவேதனை பற்றியது ... எனது இருதயம் தொடர்ந்து துன்புறுகிறது, ரோமர் 9:2; ... மனச்சாட்சியின் பெருந்துயரம் ... பல அடிகள்” (Arndt and Gingrich, 557). ²³விட்டோடுதல் (Gk.: *pheuge*) - “புறம்பே விட்டோடுதல், மறைந்து போகுதல், திடீரென்று ... தப்பித்தல் ... தவிர்ந்தல், விலக்குதல்” (Robinson, 759-60). ²⁴நாடுதல் (Gk.: *dioko*) - “ஒரு நபரை அல்லது விஷயத்தைப் பிடிப்பதற்காக துரிதமாய் ஓடுதல்; பின்பற்றி ஓடுதல் ... வலியுறுத்துதல்/பற்றிக் கொண்டிருத்தல்: இலக்கை அடைய புந்தயத்தில் துரிதமாய் ஓடுகின்ற ஒருவர் [பற்றிய உருவகம்]” (Thayer, 153). ²⁵நீதி (Gk.: *dikaiosisune*) - “... ஒருவர் இருக்க வேண்டிய பிரகாரம் இருக்கும் நிலைமை ... தேவன் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடிய நிலை ... நேர்மை, ஒழுக்கம், வாழ்வின் தூய்மை ... சிந்தித்தல், உணருதல் மற்றும் செயல்படுதல் ஆகியவற்றில் சரியான தன்மை” (Thayer, 149). ²⁶விசுவாசம் (Gk.: *pistis*) - “எவ்விஷயத்தையும் பற்றிய சத்தியத்தின் மீதான உறுதிப்பாடு ... தேவன் மற்றும் தெய்வீக விஷயங்களுடன் மனிதரின் உறவை மதிக்கும் உறுதிப்பாடு அல்லது நம்பிக்கை, இத்துடன் விசுவாசத்தினால் பிறந்து அத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ள நம்பிக்கை மற்றும் பரிசுத்த வைராக்கியம் ஆகியவற்றின் கருத்தும் பொதுவாக உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது” (Thayer, 512). ²⁷அன்பு (Gk.: *agape*) - “... பிரியம், நல்லெண்ணம், ... உபகாரம் ... மனிதர் மனிதர் மீது காண்பிக்கும் அன்பு; [விசேஷமாக] கிறிஸ்தவர்கள் கிறிஸ்தவர்களிடம் காண்பிப்பதும், அவர்களின் மதத்தினால் இணைவிக்கப்பட்டு, தூண்டப்படுவது மான அன்பு, அன்பு என்பது ஆத்துமாவில் கண்ணோக்கப்பட வேண்டும் அல்லது சொல் விளக்கப்படுத்தப்பட வேண்டும், ... தேவனிடம் மனிதர்களின் அன்பு ... மனிதர்களிடம் தேவனின் அன்பு ... கிறிஸ்துவிடம் தேவனின் அன்பு ...

மனிதர்களிடம் கிறிஸ்துவின் அன்பு” (Thayer, 4).²⁸ நீடிய பொறுமை (Gk.: *hupomone*) - “உறுதியாய் நிற்குதல், நிலைப்புத் தன்மை, நீடித்திருத்தல் என்பதன் உண்மைத் தன்மை ... ஒரு மனிதர் தமது வெளிப்படை யான நோக்கம் மற்றும் விசுவாசம் பக்திக்கான தனது நேர்மைத் தன்மையிலிருந்து மாபெரும் சோதனை மற்றும் வேதனையின் வேளையிலும் கூட அசைக்கப்படாது இருக்கும் பண்பு” (Thayer, 644).²⁹ போராட்டம் (Gk.: *agonizomai*) - “ஒரு போட்டியில் உட்புகுதல் ... எதிராளிகளுடன் போராடுதல் ... சவிசேஷத்தை [அச்சுறுத்தும்] தொல்லைகள் மற்றும் அபாயங்களுடன் போராடுதல் ... ஆற்றல்மிக்க வைராக்கியத்துடன் உழைத்து, முயற்சித்து சிலவற்றைப் பெறப் பாடுபடுதல்” (Thayer, 10).³⁰ குற்றமில்லாமை (Gk.: *anepileptos*) - “பிடித்து வீழ்த்தப்பட முடியாமை; ... கண்டனம் [விமர்சனம், குற்றம் சாட்டுதல்] என்பதற்கு ஆளாகாமை” (Thayer, 44).

³¹ சாட்சியம் கூறுதல் (Gk.: *martureo*) - “ஒருவர் சிலவற்றைக் கண்டதாக அல்லது கேட்டதாக அல்லது அனுபவித்ததாக உறுதிப்படுத்துதல் ... சாட்சியத்தினால் நிரூபித்து அல்லது உறுதிப்படுத்திக் காட்டுதல்” (Thayer, 390-91).³² இறுமாப்பு அடைந்த (Gk.: *hupselophronein*) - “கர்வமாக, மேட்டிமையாக, முரட்டுத்தன்மையாக இருத்தல்” (Robinson, 754).³³ Albert M. Wells, *Inspiring Quotations* (Nashville: Thomas Nelson Publishers, 1988), 135. ³⁴ நன்மை (Gk.: *agathoergein*) - “நன்மை மற்றும் மேன்மையான பண்புகளுக்காய் தனிச்சிறப்பாகக் காணப்பட்ட ... நல்ல செயல்கள், நன்கு செய்தல், பயன் நிறைதன்மை, ஆதாயம்மிக்க தன்மை, ... ஆதாயங்கள், ஆசீர்வாதங்கள் ...” என்று அர்த்தப்படுத்தும் *agathos* என்ற மூல வார்த்தையிலிருந்து வந்துள்ளது (Robinson, 3).³⁵ நற்செயல்களில் செல்வந்தர் (Gk.: *ploutos*) - “எல்லாரிடத்திலும் செல்வந்தராய் (மற்றும் பெருந்தன்மையுள்ளவராய்) இருக்கிற, அதாவது தம் செல்வத்தை எல்லாருக்கும் பெருந்தன்மையோடு கொடுக்கிற கர்த்தரைப் போலிருத்தல்” (Arndt and Gingrich, 679).³⁶ பகிர்ந்து கொள்ளத் தயாராக இருத்தல் (Gk.: *koinonikos*) - “தோழமையாக, தோழமையாகக் கூடிய, தோழமை மற்றும் ஐக்கியத்தைப் பராமரிக்க விருப்பமுடையவராய் இருத்தல் ... ஒருவர் தமது உடைமையில் பிறர் பகிர்ந்து கொள்வதற்கு இணங்குதல், கொடுக்க, தாராளமாய் கொடுக்க, தாராளமாய் இருக்க இணங்குதல்” (Thayer, 352).³⁷ காத்தல் (Gk.: *phulasso*) - “கவனித்தல் ... பாதுகாத்தல் ... பறித்துச் செல்வதிலிருந்து பாதுகாத்தல், 1 தீமோ. 6:20; 2 தீமோ. 1:14 ... இழப்பு அல்லது அழிவில் இருந்து காத்தல்” (Thayer, 659-60).³⁸ உன்னிடத்தில் ஒப்புவிக்கப்பட்டது (*paratheke*) - “ஒருவர் உண்மையுடன் காத்துக் கொள்ளும்படி அவரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட ஒரு பணம், நம்பிக்கை அல்லது விஷயம் ... சவிசேஷத்தின் சரியான அறிவையும் சுத்த உபதேசத்தையும் பயன்படுத்துதல், உறுதியாயும் உண்மையாயும் அதைப் பற்றிக் கொள்ளுதல், மற்றும் பிறருக்கு அதை மனத் தெளிவுடன் ஒப்புவித்தல்” (Thayer, 482).³⁹ அறிவித்தல் (Gk.: *epaggelomenoi*) - இடை நிலை வினையானது இது அவர்களின் சொந்த விருப்பச் செயல்பாடு என்று அர்த்தப்படுகிறது. இச்சொற்றொடரானது, “அறிவித்தல் ... வாக்குறுதியளித்தல் ... ஒருவர் தாம் செய்யவிருப்பதாக அல்லது அளிக்கவிருப்பதாக அறிவித்தல் ... அறிவித்தல் என்று அர்த்தப்படுகிறது” (Thayer, 227).⁴⁰ விலகிச் செல் (Gk.: *astocheo*) - “இலக்கைத் தவறவிடுதல் ... தவறுதல், ஒன்றிலிருந்து விலகிச் செல்லுதல்” (Robinson, 103).

⁴¹ இந்நிருபமானது தீமோத்தேயு என்ற ஒரு நபருக்கு எழுதப்பட்டது என்பது தெளிவாய் இருக்கையில் முடிவில் வரும் “You” (Gk.: *humon*) என்பது பலர்பாலாக உள்ளது. தீமோத்தேயு நிச்சயமாகவே (இதன்) கருத்தைப் பெற்றார் என்பது உறுதி: “மகனே, நான் எழுதியதை நீ பலருடன் பகிர்ந்து கொள்ள விரும்புகின்றேன்.” பவுல், ஆண்களும் பெண்களும் தாங்கள் எப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதை

அறிய வேண்டும் என்று விரும்பினார் (2:8-3:15), மற்றும் எல்லாரும் பிதாவின் சித்தத்தைச் செய்யச் செல்லுகையில் தேவனுடைய கிருபையைப் பெறுகிறவர்களாய் இருக்க வேண்டுமென்றும் அவர் விரும்பினார்!⁴² Jimmy Wood, "First Timothy," *Messages of the Books of the New Testament* (Ft. Worth, Tex.: Fort Worth Christian College, 1962), 227.